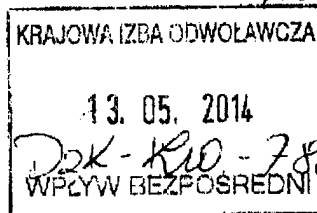

Warszawa, dnia 13 maja 2014 r.

PREZES
URZĘDU ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

127P1DP1010271114114105
KW- 20938/14

SĄD OKRĘGOWY WE WROCŁAWIU

II Wydział Cywilny Odwoławczy

ul. Sądowa 1, 50 – 046 Wrocław

za pośrednictwem:

Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

ul. Postępu 17A, 02 – 676 Warszawa

Skarżący: Prezes Urzędu Zamówień Publicznych

ul. Postępu 17A, 02 – 676 Warszawa

Strona przeciwna skargi: 1. Zamawiający

2. Odwołujący

**3. Przystępujący do postępowania
odwoławczego po stronie zamawiającego**

Sygn. akt: KIO 713/14

**SKARGA PREZESA URZĘDU ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH
na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 22 kwietnia 2014 r.
(sygn. akt: KIO 713/14)**

Na podstawie art. 198b ust. 4 zd. 1 w zw. z art. 198a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 709 ze zm.) – zwanej dalej „ustawą Pzp” – oraz art. 60 § 1 zd. 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp zaskarżam w całości postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia z dnia 22 kwietnia 2014 r., sygn. akt: KIO 713/14.

Postanowieniu Krajowej Izby Odwoławczej zarzucam:

1) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na bezzasadnym uznaniu, iż do postępowania odwoławczego toczącego się wskutek odwołania wykonawcy
w ustawowym terminie żaden wykonawca nie przystąpił, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż wykonawca do niniejszego postępowania odwoławczego zgłosił skuteczne przystąpienie,

a w konsekwencji naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na jego wynik, tj.:

2) art. 185 ust. 2 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy i bezzasadne uznanie, iż do postępowania odwoławczego w sprawie z odwołania wykonawcy przystąpienia do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie nie zgłosił żaden wykonawca;

3) art. 186 ust. 2 w zw. z art. 192 ust. 1 zd. 2 ustawy Pzp poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy i umorzenie postępowania odwoławczego w sytuacji gdy brak było normatywnych podstaw do umorzenia postępowania z powodu skutecznego przystąpienia do postępowania odwoławczego wykonawcy
po stronie zamawiającego;

4) art. 190 ust. 4 ustawy Pzp poprzez niepełne uzasadnienie wydanego postanowienia, przejawiające się brakiem wskazania przyczyn z powodu których Krajowa Izba Odwoławcza uznała, iż w niniejszej sprawie na wezwanie zamawiającego przystąpienia do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie nie zgłosił żaden wykonawca.

Wskazując na powyższe na podstawie art. 198c w zw. z art. 198f ust. 2 zd. 2 oraz art. 60 § 1 zd. 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp wnoszę o:

1) zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez merytoryczne rozpoznanie odwołania wniesionego przez wykonawcę z siedzibą w Jeleniej Górze przy uczestnictwie wykonawcy, z uwzględnieniem stanowiska wykonawcy zawartego w piśmie z dnia 18 kwietnia 2014 r. oraz z uwzględnieniem dalszych skutków procesowych skutecznego zgłoszenia przystąpienia przez tego wykonawcę do postępowania odwoławczego;

- 2) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zgodnie z art. 192 ust. 10 w zw. z art. 198f ust. 5 in fine ustawy Pzp;
- 3) nieobciążanie żadnej ze stron kosztami postępowania skargowego (art. 102 k.p.c.).

UZASADNIENIE

I. Uzasadnienie formalne skargi

W myśl postanowienia art. 198b ust. 4 zd. 1 ustawy Pzp w terminie 21 dni od dnia wydania orzeczenia skargę na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej (art. 198a ust. 1 ustawy Pzp) może wnieść także Prezes Urzędu Zamówień Publicznych (dalej „Prezes Urzędu”). Przywołany przepis ustawy Pzp stanowi podstawę prawną legitymacji procesowej Prezesa Urzędu do występowania w niniejszej sprawie w charakterze skarżącego. Jednocześnie zgodnie z art. 154 pkt 6 i 13 ustawy Pzp Prezes Urzędu – jako centralny organ administracji rządowej właściwy w sprawach zamówień publicznych (art. 152 ust. 1 ustawy Pzp) – zapewnia funkcjonowanie systemu środków ochrony prawnej, a także dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów o zamówieniach, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego.

Wskazując na powyższe należy stwierdzić, iż ustawa Pzp wyposażyła Prezesa Urzędu w szczególne kompetencje w zakresie weryfikacji zgodności z prawem orzeczeń Krajowej Izby Odwoławczej. W tym zakresie realizują się uprawnienia władcze Prezesa Urzędu jako organu administracji publicznej czuwającego nad przestrzeganiem zasad systemu zamówień publicznych.

Stosownie do postanowienia art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp do czynności podejmowanych przez Prezesa Urzędu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o prokuratorze. Tym samym Prezes Urzędu na skutek wniesienia skargi uzyskuje status strony postępowania sądowego, ale na wzór statusu prokuratora. Z powyższych względów do udziału Prezesa Urzędu w postępowaniu ze skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy art. 60 § 1 zd. 2 i 3 k.p.c. Tym samym Prezes Urzędu wnosząc skargę na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej nie jest związany z żadną ze stron sporu. Prezes Urzędu może składać oświadczenia i zgłaszać wnioski, jakie uzna za celowe, oraz przytaczać fakty i dowody na ich potwierdzenie.

W świetle powyższego należy stwierdzić, iż Prezes Urzędu wnosząc skargę nie działa w interesie żadnej ze stron sporu (zamawiającego, odwołującego czy uczestnika postępowania), ale w interesie publicznym związanym z prawidłowym funkcjonowaniem systemu zamówień publicznych.

II. Stan faktyczny sprawy

Od czynności zamawiającego – , polegającej na odrzuceniu oferty wykonawcy , jako nieodpowiadającej treści SIWZ, wykonawca ten wniósł odwołanie, zarzucając zamawiającemu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp poprzez nieprawidłowe odrzucenie oferty odwołującego i w konsekwencji naruszenie przepisu art. 7 ust. 1 i ust. 3 w zw. z art. 91 ust 1 ustawy Pzp przez odstąpienie od wyboru oferty odwołującego, będącej w postępowaniu ofertą najkorzystniejszą, art. 87 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie stosowania procedury zażądania wyjaśnień dotyczących treści oferty odwołującego oraz art. 143 a ust. 3 ustawy Pzp poprzez zastosowanie wymogów w nim określonych do odwołującego, mimo złożenia oferty wykonania zamówienia bez udziału podwykonawców. Odwołujący wniósł m.in. o unieważnienie czynności polegającej na odrzuceniu złożonej przez niego oferty, o unieważnienie czynności polegającej na wyborze jako najkorzystniejszej oferty wykonawcy , o nakazanie zamawiającemu dokonania ponownego badania i oceny ofert.

Jak wynika z akt sprawy odwoławczej, zamawiający przekazał wykonawcom biorącym udział w postępowaniu kopię odwołania za pośrednictwem poczty w dniu 11 kwietnia 2014 r.

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 17 kwietnia 2014 r., zamawiający wskazał, iż uznaje w całości zarzuty przedstawione w odwołaniu. Zamawiający zadeklarował jednocześnie, iż po umorzeniu postępowania, co do zasady wykona czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z żądaniem wykonawcy zawartym w odwołaniu.

W dniu 22 kwietnia 2014 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło zgłoszenie wykonawcy przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego. W treści pisma z dnia 18 kwietnia 2014 r. wykonawca oświadczył, iż uzyskał informację o wniesieniu odwołania oraz odpis odwołania za pośrednictwem zamawiającego w dniu 17 kwietnia 2014 r. Z treści zgłoszenia wynika, iż zostało ono przekazane zarówno zamawiającemu, jak i odwołującemu.

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r. (sygn. akt: KIO 713/14) Krajowa Izba Odwoławcza na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron umorzyła postępowanie odwoławcze na podstawie art. 186 ust. 2 w zw. z art. 192 ust. 1 zd. 2 ustawy Pzp, stwierdzając, że zamawiający ze skutkiem prawnym uwzględnił w całości zarzuty przedstawione w odwołaniu. W uzasadnieniu wydanego postanowienia Izba wskazała, iż żaden wykonawca nie zgłosił przystąpienia do postępowania odwoławczego na wezwanie zamawiającego z dnia 11 kwietnia 2014 r. w ustawowym terminie 3 dni, zgodnie z art. 185 ust. 2 ustawy Pzp.

III. Uzasadnienie zarzutów skargi

1. Przechodząc do uzasadnienia zarzutów niniejszej skargi należy w pierwszej kolejności wskazać, iż Krajowa Izba Odwoławcza (zamiennie „Izba”) błędnie ustaliła stan faktyczny niniejszej sprawy poprzez przyjęcie, iż do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 713/14 żaden wykonawca nie zgłosił przystąpienia na wezwanie zamawiającego z dnia 11 kwietnia 2014 r. w ustawowym terminie 3 dni, zgodnie z art. 185 ust. 2 ustawy Pzp.

Tymczasem, jak wynika z akt sprawy odwoławczej, przystąpienie do niniejszego postępowania odwoławczego w dniu 22 kwietnia 2014 r. zgłosił wykonawca

Zgodnie z treścią art. 185 ust. 2 ustawy Pzp, wykonawca może zgłosić przystąpienie do postępowania odwoławczego w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii odwołania, wskazując stronę, do której przystępuje i interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystępuje. Zgłoszenie przystąpienia doręcza się Prezesowi Izby w formie pisemnej albo elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, a jego kopię przesyła się zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego jest instytucją związaną z systemem środków ochrony prawnej, która ma na celu zapewnienie podmiotowi niewnoszącemu bezpośrednio tych środków, wpływu na ich rozstrzygnięcie, jak również zagwarantowanie mu możliwości wywarcia wpływu na wydane niekorzystane dla takiego podmiotu rozstrzygnięcie Izby.

W sytuacji bezzasadnego uznania przez Izbę, iż wykonawcy nie przysługuje status uczestnika postępowania odwoławczego, wykonawca taki zostaje pozbawiony obrony swoich praw, zarówno na gruncie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak i w sferze procesowej, związanej z systemem środków ochrony prawnej w tymże postępowaniu.

Przede wszystkim, jeżeli Krajowa Izba Odwoławcza odmówiła wykonawcy uczestnictwa w postępowaniu odwoławczym, nie jest on już uprawniony do wniesienia sprzeciwu wobec uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów odwołania w całości. Z kolei wniesienie sprzeciwu pociąga za sobą daleko idące skutki prawne. Zgodnie bowiem z art. 186 ust. 4 ustawy Pzp, jeżeli uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego, wniesie sprzeciw wobec uwzględnienia w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu, Izba rozpoznaje odwołanie. Wniesienie sprzeciwu powoduje zatem konieczność rozpatrzenia odwołania przez Krajową Izbę Odwoławczą i ustosunkowania się do zarzutów w nim zawartych. Z kolei w trakcie merytorycznego rozpoznania sprawy, wykonawcy, który zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego służy inicjatywa dowodowa (art. 190 ust. 1 ustawy Pzp) i możliwość odnoszenia się do dowodów

przeprowadzanych przez stronę przeciwną, a także prawo wniesienia skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej (art. 198a ust. 1 ustawy Pzp).

Reasumując, poczynienie przez Izbę błędnych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie w kwestii zgłoszenia przystąpienia do niniejszego postępowania odwoławczego, miało istotny wpływ na wynik tego postępowania, gdyż doprowadziło do naruszenia przez Izbę art. 185 ust. 2 ustawy Pzp poprzez bezzasadne uznanie, iż do postępowania odwoławczego w sprawie z odwołania wykonawcy _____ przystąpienia do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie 3 dni nie zgłosił żaden wykonawca, co w konsekwencji doprowadziło do bezzasadnego umorzenia postępowania odwoławczego.

2. Z treści przepisu art. 185 ust. 2 ustawy Pzp wynika, iż skuteczne przystąpienie do postępowania odwoławczego winno czynić zadość wymogom tej instytucji w zakresie:

- a) doręczenia Prezesowi Krajowej Izby Odwoławczej zgłoszenia w ściśle określonym terminie;
- b) wskazania strony, do której wykonawca przystępuje;
- c) przystąpienia w formie, bądź to pisemnej, bądź elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu;
- d) wskazania interesu w uzyskaniu korzystnego dla strony, do której się przystępuje rozstrzygnięcia;
- e) przekazania kopii przystąpienia zamawiającemu i odwołującemu.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należy zwrócić uwagę, iż pismo wykonawcy _____ z dnia 18 kwietnia 2014 r., w którym zgłosił on przystąpienie do niniejszego postępowania odwoławczego, wpłynęło do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 kwietnia 2014 r. W treści niniejszego pisma wykonawca wskazał, iż uzyskał informację o wniesieniu odwołania w dniu 17 kwietnia 2014 r. Z art. 185 ust. 2 ustawy Pzp wynika, iż termin do zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego upływał dla tego wykonawcy w dniu 20 kwietnia 2014 r., tj. w pierwszym dniu Wielkiej Nocy, który zgodnie z wolą ustawodawcy wyrażoną w art. 1 pkt 1 lit. c) ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. z 1951 r. Nr 4, poz. 28 ze zm.), jest dniem wolnym od pracy. Ponieważ taki status miał również kolejny dzień, tj. 21 kwietnia 2014 r. – drugi dzień Wielkiej Nocy (art. 1 pkt 1 lit. d) ustawy o dniach wolnych od pracy), w niniejszym stanie faktycznym 3-dniowy termin na zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego upływał dla wykonawcy _____

w dniu 22 kwietnia 2014 r. (art. 115 kc w zw. z art. 14 ustawy Pzp). W tym też dniu przystąpienie do postępowania odwoławczego zgłoszone przez wykonawcę _____ wpłynęło do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w formie pisemnej.

W niniejszym piśmie wykonawca _____ wskazał również stronę, do której przystępuje, tj. zamawiającego oraz interes w uzyskaniu korzystnego dla zamawiającego

rozstrzygnięcia. Z treści niniejszego pisma wynika również, iż kopia pisma z dnia 18 kwietnia 2014 r. została przekazana zarówno zamawiającemu, jak i odwołującemu.

W tym stanie rzeczy Krajowa Izba Odwoławcza nie miała podstaw do uznania, iż do niniejszego postępowania odwoławczego w ustawowym terminie nie zgłosił przystąpienia żaden wykonawca. Nawet, gdyby przyjąć, iż Izba miała jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie ustalenia, czy zostały spełnione ustawowo przesłanki skutecznego przystąpienia wykonawcy do postępowania odwoławczego, winna te wątpliwości rozstrzygnąć na posiedzeniu niejawnym, którego celem jest dokonanie przez skład orzekający Izby niezbędnych czynności formalnoprawnych i sprawdzających, poprzedzających merytoryczne rozpoznanie sprawy. W żadnym jednak wypadku, Izba nie była uprawniona do pozbawienia wykonawcy biorącego udział w postępowaniu prawa do merytorycznego rozpoznania jego stanowiska poprzez umorzenie postępowania odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, iż niezasadnie odmawiając wykonawcy statusu uczestnika postępowania odwoławczego Krajowa Izba Odwoławcza naruszyła przepis art. 185 ust. 2 ustawy Pzp.

3. Stosownie do treści art. 186 ust. 2 ustawy Pzp, w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu Izba może umorzyć postępowanie na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania po stronie wykonawcy, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca. Z kolei art. 186 ust. 3 ustawy Pzp stanowi, że jeżeli uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił do postępowania po stronie zamawiającego, nie wniesie sprzeciwu co do uwzględnienia w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu przez zamawiającego, Izba umarza postępowanie, a zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu.

W świetle przywołanej normy, należy stwierdzić, że możliwość umorzenia postępowania w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów podniesionych przez odwołującego należałoby odnieść wyłącznie do sytuacji, gdy:

- a) uwzględnienie zarzutów odwołania następuje przed otwarciem rozprawy na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania po stronie wykonawcy, pod warunkiem, że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca;
- b) uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił do postępowania po stronie zamawiającego, nie wniesie sprzeciwu wobec uwzględnienia w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu przez zamawiającego.

Mając na uwadze powyższe, należy zwrócić uwagę, iż ustawodawca limituje uprawnienie Krajowej Izby Odwoławczej do umarzania postępowań odwoławczych do ściśle określonych ustawowo okoliczności. Umorzenie postępowania odwoławczego jest bowiem jedną z form pozamerytorycznego zakończenia sprawy odwoławczej. Na tle sformułowania z art. 186 ust. 2 ustawy Pzp przyjąć należy, że wydanie wyroku staje się "zbędne", jeżeli zgłoszone przez odwołującego roszczenie uzyskało już ochronę prawną, o której udzielenie wnosił odwołujący, a więc jeżeli został już zrealizowany cel, dla którego wniesiono odwołanie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy.

W uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 223, poz. 1778) w kontekście regulacji umorzenia postępowania odwoławczego wskazano, iż bezprzedmiotowe byłoby rozpoznawanie odwołania przez Izbę w sytuacji, gdy stanowisko odwołującego byłoby podzielane przez zamawiającego oraz innych uczestników postępowania odwoławczego. Podkreślić należy, iż postanowienie o umorzeniu postępowania jest rozstrzygnięciem o charakterze procesowym (formalnym), kończącym postępowanie bez rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

W tym miejscu należy dostrzec, iż nadrzędnym celem postępowania odwoławczego jest rozpoznanie sprawy co do istoty. Przesłanki umorzenia postępowania odwoławczego wyrażone w art. 186 ust. 2 ustawy Pzp należy interpretować ściśle, gdyż zakończenie tego postępowania w sposób formalny zamyka wykonawcy zgłaszającemu przystąpienie do postępowania odwoławczego drogę do merytorycznego rozpoznania jego stanowiska w kwestii uwzględnienia zarzutów odwołania przez zamawiającego.

W tym kontekście, niezasadne umarzanie postępowań odwoławczych godzi także w podstawowy cel implementacji do prawa krajowego postanowień dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007 r., s. 31), jakim jest poprawa skuteczności krajowych procedur odwoławczych. Umazanie postępowania odwoławczego w sytuacji braku wystąpienia przesłanek z art. 186 ust. 2 ustawy Pzp podważa zasadniczy sens procedury odwoławczej, jakim jest zapewnienie wykonawcom skutecznego i efektywnego narzędzia ochrony przed decyzjami zamawiającego, podejmowanymi zarówno w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak i o charakterze procesowym, w postępowaniu odwoławczym. Cel ten zostanie osiągnięty jedynie w przypadku prawidłowego ustalenia przez Izbę kręgu podmiotów związanych z postępowaniem odwoławczym oraz wydania przez Izbę odpowiedniego rozstrzygnięcia merytorycznego, po dokonaniu prawidłowej weryfikacji

formalnoprawnej zarówno wniesionego odwołania, zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego, a także zasadności uwzględnienia odwołania przez zamawiającego w kontekście stanowiska wyrażonego w tym zakresie przez wykonawcę przystępującego do postępowania odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż w niniejszej sprawie brak było podstaw jurydycznych do zakończenia postępowania odwoławczego poprzez jego umorzenie i tym samym do zaniechania merytorycznego rozpoznania odwołania wykonawcy

przy uczestnictwie wykonawcy

z uwzględnieniem jego stanowiska procesowego wobec uwzględnienia zarzutów odwołania przez zamawiającego.

4. Zgodnie z art. 196 ust. 4 ustawy Pzp, uzasadnienie wyroku zawiera wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, w tym ustalenie faktów, które Izba uznała za udowodnione, dowodów, na których się oparła, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówiła wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wskazanie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Ustawodawca nie zawarł żadnych wytycznych w zakresie uzasadnienia postanowień wydawanych w postępowaniu odwoławczym przez Krajową Izbę Odwoławczą, zarówno w ustawie Pzp, jak i w przepisie § 34 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 280 ze zm.), jednak należy przyjąć, iż uzasadnienia takie winny odpowiadać wymogom przewidzianym dla uzasadnienia wyroku, przewidzianym w art. 196 ust. 4 ustawy Pzp.

Uzasadnienia orzeczeń wydawanych w postępowaniu odwoławczym przez Krajową Izbę Odwoławczą winny umożliwiać przeprowadzenie ich kontroli instancyjnej, a więc powinny zawierać m.in. prawidłową, spójną i pełną rekonstrukcję stanu faktycznego sprawy.

Tymczasem, w uzasadnieniu zaskarżanego postanowienia Krajowa Izba Odwoławcza nie wskazała z jakich powodów uznała, iż do niniejszego postępowania odwoławczego w ustawowym terminie nie przystąpił żaden wykonawca, mimo iż prawidłowo ustalony stan faktyczny sprawy winien prowadzić do wniosku odmiennego. Konieczność wskazania okoliczności skutkujących uznaniem przez Izbę braku przystąpienia do postępowania odwoławczego powinna zostać w uzasadnieniu wyjaśniona z uwagi na znaczące skutki procesowe odmowy uznania wykonawcy za uczestnika postępowania odwoławczego, które zostały wskazane w punkcie III.2 i III.3 niniejszej skargi.

Brak wskazania w uzasadnieniu wydanego postanowienia argumentów wskazujących na motyw, które doprowadziły Izbę do ustalenia braku zgłoszenia przystąpienia do niniejszego postępowania odwoławczego, należy uznać za niezgodne z dyspozycją art. 196 ust. 4 ustawy Pzp.

IV. Jak wskazano powyżej, w okolicznościach niniejszej sprawy brak było podstaw do umorzenia postępowania odwoławczego.

W następstwie bezpodstawnego umorzenia postępowania odwoławczego Krajowa Izba Odwoławcza nie rozpoznała odwołania wykonawcy

co do meritum, tj. nie rozpoznała istoty sprawy i umorzyła postępowanie odwoławcze, uznając, iż zamawiający ze skutkiem prawnym uwzględnił w całości zarzuty podniesione w odwołaniu.

W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu nie będąc związany stanowiskiem żadnej ze stron (arg. z art. 57 i art. 60 § 1 k.p.c. w zw. z art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp), ani nie działając w interesie żadnej ze stron wnosi o merytoryczne rozpoznanie sprawy przez Sąd, tj. co do zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu wykonawcy przy uczestnictwie wykonawcy .., tj. z uwzględnieniem stanowiska wykonawcy

zawartego w piśmie z dnia 18 kwietnia 2014 r. oraz z uwzględnieniem dalszych skutków procesowych skutecznego zgłoszenia przystąpienia przez tegoż wykonawcę do postępowania odwoławczego (arg. z art. 198f ust. 2 zd. 2 i 4 ustawy Pzp).

V. Prezes Urzędu jako centralny organ administracji publicznej (statio fisci Skarbu Państwa) jest zwolniony na podstawie art. 94 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) z obowiązku uiszczania opłat.

VI. Stosownie do postanowienia art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp do czynności podejmowanych przez Prezesa Urzędu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o prokuratorze. Po myśli natomiast art. 106 k.p.c. udział prokuratora w sprawie nie uzasadnia zasądzenia zwrotu kosztów na rzecz Skarbu Państwa ani od Skarbu Państwa. Tym samym wniesienie skargi w niniejszej sprawie nie uzasadnia zasądzenia zwrotu kosztów postępowania sądowego od Prezesa Urzędu na rzecz przeciwników skargi.

VII. Prezes Urzędu wnosząc skargę w niniejszej sprawie korzysta ze szczególnej kompetencji wynikającej z przepisów prawa. W tym zakresie Prezes Urzędu nie działa ani na rzecz, ani w interesie żadnego z uczestników postępowania. Prezes Urzędu działa bowiem w ramach przysługujących mu kompetencji władczych (imperium). Powyższe w ocenie Prezesa Urzędu uzasadnia stanowisko, iż w sprawie wszczętej na skutek skargi Prezesa Urzędu wniesionej na podstawie art. 198b ust. 4 zd. 1 ustawy Pzp zachodzi szczególny przypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c., uzasadniający nieobciążanie strony przygrywającej kosztami sądowymi w postępowaniu skargowym.

VIII. Podstawę materialnoprawną umocowania Wiceprezesa Urzędu Zamówień Publicznych do sporządzenia i wniesienia niniejszej skargi na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej

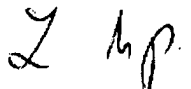
stanowi przepis art. 155 ust. 1 ustawy Pzp, który przewiduje, iż Prezes Urzędu wykonuje zadania wynikające z ustawy przy pomocy nie więcej niż 2 wiceprezesów Urzędu. Wykonywanie czynności przez wiceprezesów może nastąpić na podstawie upoważnienia Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych udzielonego bądź w drodze odrębnego pełnomocnictwa, bądź też wynikającego z organizacji wewnętrznej oraz trybu pracy Urzędu Zamówień Publicznych, określonego w regulaminie organizacyjnym nadanym przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. Na podstawie § 4 ust. 1 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Zamówień Publicznych, stanowiącego Załącznik do zarządzenia Nr 178 Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 16 stycznia 2013 r., wiceprezesi wykonują swoje zadania w zakresie ustalonym przez Prezesa. Zakres umocowania Wiceprezesa Urzędu, wynikający z załączonego do niniejszej skargi upoważnienia 195/12/13 z dnia 12 grudnia 2013 r., uprawnia go do wnoszenia skarg na orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej.

Ponadto, podstawę materialnoprawną umocowania Wiceprezesa Urzędu do wniesienia skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie stanowi przepis § 3 ust. 1 i 3 Statutu Urzędu Zamówień Publicznych, stanowiącego załącznik do zarządzenia Nr 110 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 2004 r. w sprawie nadania statutu Urzędowi Zamówień Publicznych (M.P. z 2004 r. Nr 52, poz. 886), w świetle którego Prezes Urzędu może upoważnić wiceprezesa do podejmowania decyzji w jego imieniu w określonych przez Prezesa sprawach. Przywołany przepis aktu prawnego regulującego zadania, strukturę organizacyjną i sposób działania Urzędu Zamówień Publicznych stanowi zatem autonomiczną podstawę prawną do podejmowania przez Wiceprezesa Urzędu, z upoważnienia Prezesa Urzędu, czynności procesowych zastrzeżonych do kompetencji Prezesa Urzędu w przepisach ustawy Pzp.

IX. Właściwość miejscowa sądu jest usprawiedliwiona na podstawie art. 198b ust. 1 ustawy Pzp.

X. Jednocześnie skarżący wyjaśnia, iż stosownie do postanowienia art. 198b ust. 2 ustawy Pzp odpisy niniejszej skargi zostały przesłane stronie przeciwnej skarg.

W świetle powyższego niniejsza skarga jest konieczna i w pełni uzasadniona.

WICEPREZES
URZĘDU ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH
Dorota Piórkowska

Spis załączników:

- 1) poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem akt powierzenia pełnienia obowiązków Prezesa UZP pani Izabeli Jakubowskiej;
- 2) poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem upoważnienie Wiceprezesa UZP;
- 3) poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem akt powołania na stanowisko Wiceprezesa UZP;
- 4) zarządzenie nr 178 Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Urzędu Zamówień Publicznych;
- 5) potwierdzenia przesłania odpisów skargi.